

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

« يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِيَكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسًا تَقْوَىٰ ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ »

ای فرزندان آدم! لباسی برای شما فرستادیم که زشتی‌هایتان را می‌پوشاند و مایه زینت شماس: اما لباس تقوا بهتر است؛ اینها (همه) از نشانه‌های خداست، تا (مردم) متذکر (نعمتهای او) شوند. (سوره اعراف، آیه ۲۶)

ممکنه براتون پیش اومده باشه که یه لیوان از دستتون بیفته بشکنه و زمین پر از شیشه خورده بشه. بعدش برای خارج شدن از اون محل، باید تلاش کنید خیلی با دقت قدم بردارید که یه وقت شیشه تو پاتون نره و زخم نشه. اینجا شما دارید یه حساسیتی از خودتون نشون می‌دید برای اینکه بدنتون آسیب نبینه. یا مثلاً وقتی که ویروس کرونا همه‌گیر شد، ما برای اینکه سلامت خودمون و اطرافیانمون رو حفظ کنیم، سعی کردیم فقط در مواقع ضروری بیرون بریم، فاصله اجتماعی رو رعایت کنیم، ماسک بزنیم و... . خب این کارها راحت نبودن و باعث شدن بهمون سخت بگذره، ولی با انجام این مراقبت‌های عاقلانه، تونستیم احتمال مریض شدن و به خطر افتادن جون خودمون و خانوادمون رو کمتر کنیم؛ و حتی اگر خدای نکرده مریض شدیم، دیگه پشیمون نباشیم که چرا تو زمان مناسب، مراقبت و پیشگیری‌ای که از دستمون بر میومد رو انجام ندادیم.

تقوا به حفظ کردن چیزی از زیان و بدی تعبیر می‌شه. یا ساده‌تر بگیم، می‌شه مراقبت و نگهداری کردن. حالا یا یه خطری ما رو تهدید می‌کنه که نیاز داریم مراقب خودمون باشیم، که مثالش رو گفتیم. یا می‌خوایم یه در یک زمینه‌ای بهتر بشیم که نیاز به نگهداری از خودمون داریم. مثلاً یه ورزشکار حرفه‌ای رو فرض کنید که می‌خواد سه سال دیگه توی یه مسابقه مهم جهانی شرکت کنه و هدفش اینه که مدال طلا بگیره؛ به نظرتون تو این سه سال می‌تونه هرچی دلش خواست بخوره؟ هر چقدر خواست تمرین کنه؟ یا هر وقت دلش خواست بخوابه و بیدار شه؟ قطعاً نه! حتماً لازمه که یه برنامه مشخص برای ابعاد مختلف زندگیش داشته باشه و نمی‌تونه کاملاً آزادانه رفتار کنه؛ باید مراقب خودش باشه که بتونه به هدفش برسه.

در قرآن، عموماً منظور از تقوا اطاعت از دستورهای خدا و دوری از گناهان هست. که می‌شه همون محافظت و نگهداری از خود در برابر هوس‌ها و وسوسه‌های شیطان، و انجام اعمالی که خدا به اون‌ها دستور داده، برای رشد در راه خدا.

کسی که خودنگهداره، به خاطر اینکه به عظمت و بزرگی خداوند توجه داره، به کارهای بیهوده و زشت جذب نمی‌شه و کسی نمی‌تونه از راه خدا منحرفش کنه. به همین خاطر هر جایی که باشه کار و وظیفش رو به بهترین حالت ممکن انجام می‌ده. خداوند هم بهش شجاعت و قدرت می‌ده، گره از کارهاش باز می‌کنه و وقتی که بدون چشم داشت در راه خدا تلاش می‌کنه، بهش روزی می‌رسونه. «وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا. وَنَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ» و هر کس تقوای الهی پیشه کند، خداوند راه نجاتی برای او فراهم می‌کند، و از جایی که گمان نبرد به او روزی عطا می‌کند. (سوره طلاق، آیه ۲ و ۳). و به خاطر اعمالی که شخص با تقوا انجام داده و خودش رو برای خدا حفظ کرده، در آخرت هم جایگاه خوبی داره. «إِنْ أَكْرَمَكُمُ عِنْدَ اللَّهِ اتَّقَاكُمْ» (در حقیقت) گرامی‌ترین شما نزد خداوند با تقواترین شماس: (سوره حجرات، آیه ۱۳). «إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ» و متقیان در باغهای بهشت در نعمتند. (سوره طور، آیه ۱۷)